

четирма убити офицери и 29 ранени. Солдати 310 убити и 594 ранени. Капитанъ Хаммаръ, поручикъ Фонъ Пирвицъ, поручикъ Харнъ.

Наблизо другъ безъ надписъ.

Други мряморенъ на ген. Васи́ла Николаевичъ Лавровъ, Ельмаръ Теодоровичъ полковникъ, подпор. Сергейъ Михайловичъ Воробьевъ. Унтеръ-офицери 17, музикантъ единъ и прости войници 80. Николай Теодоровичъ полковникъ, поруч. Николай Николаевичъ, подпор. Александръ Тодоровичъ.

Братска могила 51 нижнихъ чиновъ.

Друга наблизо.

Братска могила дълга като първитѣ на 121 солдати отъ московскій полкъ.

Преминаванието презъ Стара-планина. Слѣдъ паданието на Плъвенъ, руситѣ се распоредихъ за преминаванието презъ Ст. планина, и тѣ вече непосреднахъ живо упорство отъ страна на турцитѣ.

На ген. лейт. Карцовъ се възложило преминаванието презъ Троянския проходъ; на Радецкий — Шипченския; на Скобелева презъ Зелено-дърво; на Мирский — Хаинбогазския а Гурко както е вече извѣстно, опжти се къмъ София.

Троянския проходъ. По приказанието на главнокомандующий, на 20-й дек. отъ севл. — ловченскій отрядъ се свормирувалъ особенъ отрядъ за преминаванието презъ Троянския проходъ. Отряда състоялъ отъ 28 роти пѣхота, 10¹/₂ сотни кавалерия съ 24 орджия.

Преди да говоримъ за преминаванието прохода, ще кажемъ нѣколко думи и за града Троянъ. Башибозуцитѣ като взели да върлуватъ по околнитѣ села, гражданитѣ на 10-й юлий избѣгнаха за Севлиево и Габрово кой съ каквото можилъ. Башибозуцитѣ нападнали, обрали кжця и дюгени, забрали всичкия добитъкъ а на 7-й авг. запалили града, изгорѣла църквата, училището, чаршията и всичкитѣ кжця освѣнъ три, полицията и 17 плѣвни по края.

При това избили и слѣдующитѣ граждани :

Андреа Марковъ,	Коле Вълчевъ,	Минко Карабовъ,
Дончо Павлевъ,	Мария Вълчева,	Минко Кочътъ,
Ив. П. Буджака,	Маринъ П. Дочковъ,	П. Ив Гергишински,
Коле Кунчевъ,	Маринъ Керовски,	Пена Цв. Шишковска,